

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélet**

A határozat száma: Pfv.I.20.033/2020/12.

A tanács tagjai: . Harter Mária a tanács elnöke
 . Varga Edit előadó bíró
 . Mocsár Attila Zsolt bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője:
 Ügyvédi Iroda
 (ügyvédi iroda címe,
 ügyintéző Dr. Olsavszky Péter ügyvéd)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője:
 . Szabó Tamás ügyvéd
 (ügyvéd címe)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
 ővárosi Törvényszék
 45.Pf.638.804/2018/12.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
 Pesti Központi Kerületi Bíróság
 12.P.90.884/2016/15.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 921.800 (kilencszázhuszonegyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes hitelező és a felperes adós között 2007. június 26-án deviza alapú fogyasztási kölcsönszerződés jött létre 64.987,81 CHF-nek megfelelő 9.600.000 forint kölcsön folyósítására, 420 hónap futamidő, változtatható mértékű (a szerződéskötéskor évi 3,9%) ügyleti kamat, 1,2% kezelési költség és 5,68% THM kikötése mellett. A szerződés szerint a forintban kifejezett törlesztő részletek nagysága - 150,1 forint/CHF árfolyamon, költségekkel és kamattal együtt - 52.886 forint, a

6 hónapos kamatperiódusokra vonatkozó törlesztő részletek összegét pedig az alperes értesítő levélben vállalta közölni. A szerződés feltüntette a THM számítása során figyelembe nem vett díjakat és költségeket, rögzítette, hogy a törlesztő részletek forintban teljesítendők, a bank a havi törlesztő részlet forint összegét CHF-re váltja át és az ilyen módon a kölcsönszerződésben, illetve az értesítésben CHF-ben megállapított törlesztő részlethez képest mutatózó különbözetet a tőketartozás terhére vagy javára számolja el (szerződés V.4. pont).

- [2] A felperes a szerződés VIII.6. pontjában kijelentette, hogy a kölcsönszerződéssel kapcsolatos szükséges és elégséges tájékoztatást az esetleges kockázatokra is kiterjedően az alperestől megkapta, tisztában van azzal, hogy az árfolyam alakulása a forintban történő visszafizetés terheit növelheti és csökkentheti is, visszafizetési kötelezettségét az esetleges árfolyamvesztésre is figyelemmel teljesíteni tudja.
- [3] A szerződés VIII.9. pontja szerint a kölcsön és járulékaik mindenkor összegének megállapítása szempontjából a bank üzleti könyvei az irányadók, kivéve, ha azok bizonyíthatóan tévesek. Rögzítette, hogy a kölcsönszerződés mellékletét képezi a hatályos kondíciós lista, nem szabályozott kérdések tekintetében pedig a Lakossági Üzletszabályzat és az Általános Üzleti Feltételek váltak a szerződés részévé. A tartozásról a kölcsönszerződéssel egyidejűleg a felperes közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot is tett.
- [4] Mivel a felperes a visszafizetési kötelezettségével késedelembe esett, az alperes a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, majd a kérelmére kibocsátott végrehajtási záradék alapján a felperes ellen a felmondás folytán esedékessé vált tartozás teljes összegére végrehajtás indult.

A felperes keresete, az alperes védekezése

- [5] A felperes keresete a Pp. 369.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a végrehajtás megszüntetésére irányult. Arra hivatkozott, hogy a végrehajtás alá vont követelés érvényesen nem jött létre, elsődlegesen azért, mert a hiányos alperesi tájékoztatás miatt szerződéskötési akarata az árfolyamkockázatot nem fogta át, így szerződéses konszenzus nem állt fenn. Nem jött létre a követelés azért sem, mert a szerződés, illetve egyes rendelkezései több okból is érvénytelenek, így a VIII.9. pont, mint a bank javára szóló, a nyilvántartások tartalmát előre elfogadó „biankó tartozáselismerés” a 18/1999. (II.5.) Kormányrendelet 1.§ (1) bekezdésének a), b) és j) pontjai alapján tisztességtelen. Ez a rendelkezés a meginduló végrehajtással szemben a felperest kényszeríti végrehajtás megszüntetési per indítására, ahol a bizonyítás terhére is viselni kénytelen. Hivatkozott a kölcsönszerződésnek a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) 213.§ (1) bekezdés a)-e) pontjaiba ütköző semmisségére is, álláspontja szerint ugyanis a kölcsönszerződés nem tartalmazza a kölcsön, illetve a törlesztő részletek összegét, illetve a kiszámításukhoz szükséges adatokat, az V.5. pont szerinti „értesítés” pedig nem része a szerződésnek. Sem a szerződés, sem a THM nem tünteti fel költségként az árfolyamrést, illetve a THM-en kívüli díjakat és költségeket, amely a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti semmisséget okozta. Nézete szerint a végrehajtás elrendelése is törvénytörő módon történt, mert a közjegyző olyan okiratot záradékol, amely nem tartalmazta egyértelműen a tartozás összegét, az ugyanis nyilvánvalóan változott a tartozáselismerés időpontjához képest. A tartozás összege a tisztességtelen VIII.9. pont alapján került meghatározásra, a záradék kiállítása emiatt is törvénytörő.
- [6] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Rámutatott, hogy a szerződés mindkét valutanemben meghatározta a kölcsön összegét, a felek által elfogadott árfolyam rögzítése alapján egyébként a kiszámításának sincs akadálya. A szerződés kapcsán egy árfolyam alkalmazására került

sor, a DH2 törvényre tekintettel ugyanakkor az MNB középárfolyam az irányadó, a törvény ezzel az esetleges érvénytelenséget kiküszöbölte. A szerződés II. és III. pontja pontosan meghatározta a THM mértékét, a figyelembe vett költségeket, míg a figyelembe nem vett költségeket a szerződés részét képező kondíciós lista tartalmazta. Érvei szerint az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelel a 2/2014. PJE követelményeinek, a VIII.9. pontba foglalt kikötés indoka pedig az, hogy az alperes rendelkezik a tartozás nyilvántartásához szükséges infrastrukturális háttérrel. hangsúlyozta, hogy a tartozáselismerő nyilatkozat és az alperesi felmondás megfelel a Vht. 23/C.§-a előírásainak.

- [7] Az alperes a követelést a másodfokú eljárásban a ... Zrt.-re engedményezte, de a végrehajtási eljárásban a jogutódlás jogerős megállapítására a jelen határozat meghozataláig nem került sor.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokolásában rögzítette, hogy a szerződés tartalmazza annak tárgyát, a törlesztő részletek összegét, a díjak és költségek meghatározását, s mivel az árfolyamrés és az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő körülmények feltüntetésének hiányából eredő érvénytelenséget az elszámolási (DH2) törvény rendezte, a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdése szerinti érvénytelenség nem áll fenn. Nem látta megállapíthatónak az elsőfokú bíróság a VIII.9. szerződési feltétel tisztességtelenségét sem, az ugyanis nem a fennálló tartozás nyilvántartására vonatkozik és nem jogosítja kizárólagosan az alperest, továbbá a bizonyítási terhet sem fordítja meg, az alperes e feltétel hiányában is a saját nyilvántartása alapján jelölne meg követelése összegét, a felperes pedig nincs elzárva az ellenbizonyítástól. Hangsúlyozta: a végrehajtás a közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerés alapján indult, a záradék kiállításának nem volt akadálya.

Az elsőfokú bíróság az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás kérdésében az okiratok és a felperes meghallgatása alapján azt állapította meg, hogy a tájékoztatás megfelelt a 2/2014. PJE előírásainak. A felperes személyes előadására is figyelemmel bizonyítottan látta, hogy szerződési akarata átfogta az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződési feltételt is. Megjegyezte, hogy az árfolyamkockázat viselése nem lényeges szerződési elem, így az abban való megállapodás hiánya sem zárna ki a szerződés létrejöttét.

A Vht. 23/C.§-ának megsértése kapcsán az elsőfokú bíróság arra utalt, hogy a más jogághoz tartozó norma megsértése csak akkor okoz érvénytelenséget, ha a jogalkotó ezt a jogkövetkezményt kifejezetten előírta, ennek hiányában a Vht. megsértése az érvénytelenség megállapításához nem vezethet. A közjegyzői okirat kiállításának jogszerűtlensége pusztán ennek kimondását eredményezheti, a záradék törvénysértő kiállításával kapcsolatos igény pedig kizárólag a záradék törlése útján érvényesíthető.

- [9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság helybenhagyó ítélete indokai között rámutatott, hogy az engedményezés alapján a végrehajtási eljárásban a jogutódlás megállapítására nem került sor, végrehajtást kérőnek továbbra is az alperest kell tekinteni, ezért az engedményezésre tekintettel nincs ok az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére.

A régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés a)-c), valamint e) pontjainak megsértése kapcsán mindenben egyetértett az elsőfokú bírósággal, a rendelkezés b) pontját illetően pedig rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság erre vonatkozó indokait a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjához tartozóan fejtette ki, így indokolási kötelezettségének is eleget tett. Rámutatott, hogy a III.9. pont tisztességtelensége kapcsán az elutasító bírói gyakorlat kialakult (EBH 2018.G.1.).

A másodfokú bíróság az árfolyamkockázatról való tájékoztatást megfelelőnek tartotta. Személyes előadásából is kitűnően a felperes tisztában volt azzal, hogy az árfolyamváltozás egyaránt előidézheti a törlesztőrészletek csökkenését és emelkedését, a pénzügyi és gazdasági folyamatok tankönyvi szintű ismertetése pedig nem volt az alperes feladata. A C-51/17. számú előzetes

döntéshozatali eljárásban keletkezett határozat nem tartalmaz a tájékoztatással kapcsolatos többletkövetelményt, a szolgáltatások egyensúlytalansága a szerződéskötés időpontjában vizsgálendő, a perbeli esetben pedig az árfolyamváltozással összefüggő egyensúlytalanság utóbb következett be. Álláspontja szerint a Kúria Konzultációs Testületének állásfoglalása nem irányadó, mert a kölcsönszerződés VIII.6. pontja a tájékoztatás minden lényeges elemét tartalmazza.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élő felperes annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó döntés hozatalát kérte, az érdemi döntéshez szükséges tények hiánya esetén pedig az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [11] Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Ptk. 205.§ (3) bekezdését, 200.§-át, a régi Hpt. 203.§ (6) és (7) bekezdését, 213.§ (1) bekezdés a), b) és e) pontjait, valamint a 18/1999. (II.5.) Kormányrendelet 1.§ (1) bekezdés a), b) és j) pontját tévesen értelmezte, illetve azt figyelmen kívül hagyta, a másodfokú bíróság döntését a Pp. 206.§-ának megsértésével, a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével hozta meg, az alperesi követelés engedményezésének figyelmen kívül hagyása pedig a Pp. 61.§-ában foglaltakat sérti.
- [12] Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjának megsértéséhez fűzött indokait a b) pont sérelmével kapcsolatos indokoknak is tekintette. Kifejtette, hogy a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) és c) pontjai egymástól jól elkülöníthető tartalommal bírnak, így az egyikhez fűzött indokok nem támaszthatják alá a másik alapján érvényesített igényre vonatkozó döntést. Azt sem indokolta a másodfokú bíróság, hogy miért vetette el a Kúria Pfv.VI.20.967/2017/5. számú ítéletében kifejtett jogi álláspontot, ha ugyanis a THM mértéke nem valós, az mind a kölcsön, mind a kamat és a költségek, mind pedig a törlesztő részletek nagyságát befolyásolja és nem teljesíti a kiszámíthatóság követelményét sem. Mindebből az következik, hogy a valótlán mértékű THM a szerződés 213.§ (1) bekezdés a) és e) pontjaiba ütköző érvénytelenségét is eredményezi. Kifogásolta a kondíciós listák elfogadását is, a szerződéskötés időpontjára vonatkozó kondíciós lista csatolására ugyanis nem került sor és a lista nem vált a szerződés részévé.
- [13] A szerződés VIII.9. pontjával kapcsolatban a felperes azt kifogásolta, hogy lehetőséget ad az alperes által állított, de nem bizonyított követelés végrehajtási záradék útján történő érvényesítésére, az adósnak pedig csupán végrehajtás megszüntetési per indítására van módja, melyben azonban a bizonyítás őt terheli. Ilyen módon változtatja meg a sérelmezett kikötés a bizonyítási terhet a fogyasztóra hátrányosan, ezért az tisztességtelen, a tisztességtelen kikötést tartalmazó közjegyzői okirat záradékolására pedig nem kerülhetett volna sor. Utalt arra is, hogy az alperes könyvei és nyilvántartásai nem közhitelesek, ami a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (Kjtv.) 146.§ (1) bekezdése és 147/A.§-a értelmében ugyancsak kizárta a tartozáselismerés záradékolását. Hangsúlyozta: keresetében arra hivatkozott, hogy a végrehajtási záradékban szereplő összeg nem volt valós, a záradék kiállítására olyan okirat alapján került sor, amely valótlán követelést tartalmazott.
- [14] Továbbra is vitatta az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás megfelelőségét, kiemelve, hogy a szerződés VIII.6. pontja nem is a bank tájékoztatását, hanem az adós nyilatkozatát tartalmazza, a kockázat ismertetése valójában nem történt meg. Nézete szerint emiatt külön is tisztességtelen az adott kikötés, mert jogáról mondatta le az adóst. Utalt arra, hogy az árfolyamkockázat viselése főszolgáltatás, tehát azt a feleknek át kell tárgyalniuk, olyan módon, hogy annak alapján a fogyasztó

a rendelkezés hatásmechanizmusát és a tartozásra gyakorolt hatását is megértse. A kikötés áttárgyalását az ellentétes tartalmú vélelemmel szemben a 2/2011. PK vélemény 2. pontja alapján az alperesnek kell bizonyítania, a vélelem megdöntéséhez pedig nem elegendő annak rögzítése, hogy azt a fogyasztó a szerződés tartalmát megismerve fogadta el.

- [15] Nézete szerint a kölcsönszerződés a 2/2014. PJE III/1. pontjában foglaltaknak sem felel meg, és nem tesz eleget CKOT 2015. november 9. és 10-én tartott értekezlete, illetve a Kúria Konzultációs Testülete 2016. szeptember 28-i ülése által elfogadott követelményeknek, valamint az EUB által követett, különösen a C-26/13. és C-51/17. számú ügyekben kifejtett gyakorlatának sem: a kölcsönszerződés nem tartalmazza, hogy az adósra kedvezőtlen változásnak nincs felső határa, és hogy a törlesztő részletek összege a sokszorosára is emelkedhet. Hangsúlyozta: a bíróságok a tájékoztatás tekintetében nem folytattak bizonyítást, csupán a szerződés szövegezésére és a felperes személyes előadására utalva állapították meg annak megfelelőségét.
- [16] Hivatkozott a Pp. 61.§-ának megsértésére is, a per alapjául szolgáló jogviszonyban ugyanis alperesi oldalon jogutódlás történt, ezért a másodfokú bíróságnak e körben a tényállást fel kellett volna derítenie.
- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. A régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatos felperes érvelést megalapozatlannak tartotta: a másodfokú bíróság nem értelmezte tévesen a felperes fellebbezésében foglaltakat. A kölcsönszerződés a THM mértékét tartalmazza, esetleges pontatlansága pedig nem érvénytelenségi ok. A THM pontatlan megjelöléséből az sem következik, hogy a kölcsönszerződés egyéb adatai tévesen szerepelnek a szerződésben, vagy valamely költség feltüntetése hiányzik, mivel pedig a kölcsön tőke összege is feltüntetésre került, a THM kiszámításának sincs akadálya. Utalt az 1/2016. PJE határozat IV.2.b. pontjára, mely szerint a költségek, illetve díjak egyértelmű meghatározásának hiánya nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, csupán azt, hogy a pénzintézet e költségeket nem számíthatja fel. A felperes azonban sem a THM mértékének pontatlanságát, sem a költségek feltüntetésével kapcsolatos mulasztást nem bizonyította, így a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b), illetve c) pontjainak megsértésére alapított kérelme is megalapozatlan. A kölcsönszerződésnek a 2007. június 7-től hatályos kondíciós lista vált a részévé, módosításra ugyanis a szerződéskötés napjáig nem került sor.
- [18] A szerződés VIII.9. pontjához tartozóan a peres eljárásban kifejtett álláspontjára utalt: a szerződéses rendelkezés esetleges tisztességtelensége nem jelenti, hogy a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat nem felel meg a Vht. 23/C.§ (1) bekezdésének.
- [19] Álláspontja szerint az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás megfelelt az irányadó szabályoknak, e tekintetben utalt a Kúria által hasonló tényállás mellett egyedi ügyben kifejtett, a C-51/17. számú EUB ítéletre is figyelemmel megfogalmazott ítéleti indoklására. Amennyiben a jelen ügyben a Kúria a tájékoztatás elégtelenségét állapítaná meg, akkor sincsen mód a végrehajtás megszüntetésére, legfeljebb annak korlátozására, a Konzultációs Testület 2019. június 19-én elfogadott álláspontja szerint ugyanis az átlagos fogyasztót 20%-os mértékű árfolyamkockázat akkor is terheli, ha nem kapott megfelelő tájékoztatást. Rámutatott, hogy a felperes a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontjára alapított felülvizsgálati kérelmét nem indokolta, mindazonáltal e hivatkozása is alaptalan, a kölcsönszerződés ugyanis e jogszabályi követelményeknek is eleget tesz. A Pp. 61.§-át illetően pedig azt hangsúlyozta, hogy a végrehajtási ügyben a jogutódlás jogerős megállapítására nem került sor, a végrehajtást kérő továbbra is az alperes, így a bíróságok eljárási szabályt sem sértettek.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [21] A Kúria az eljáró bíróságok döntésével - indokaikra is kiterjedően - egyetértett, ezért kifejezetten a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel, a felülvizsgálati kérelemben követett sorrend szerint csupán kiemeli a következőket:
- [22] A régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontjára vonatkozó indokolás hiányával kapcsolatos érvelést illetően rámutat a Kúria, hogy a felperes a THM-mel kapcsolatos érvénytelenséget annak pontatlanságára, s nem annak teljes hiányára alapította. Állítása szerint a THM nem tartalmazza az úgynevezett „egyéb” költségeket, ebből adódó hiányossága a szerződés további elemeit (a törlesztő részletek nagyságát, az ügyleti kamatot stb.) is kiszámíthatatlanná teszi, emiatt az ezzel kapcsolatos bírói indokolás nem váltható ki a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontjához fűzött indokolással. A felperes érvelésével szemben a Kúria rámutat, hogy a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja épp az úgynevezett „egyéb” költségekre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, az ezzel kapcsolatos ítéleti indokolás ezért a THM-et ez okból kifogásoló - a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontjára hivatkozó - kereseti kérelem elutasításának indoka is egyben, ezért a másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül fogadta el az elsőfokú bíróság indokolását. A THM-mel kapcsolatos további hivatkozásokat illetően hangsúlyozza a Kúria: a THM mutatószám, amely a szerződés fő tartalmi elemeiből (a kölcsön összegéből, az ügyleti kamatból, a törlesztő részletek nagyságából stb.) számítható ki, azaz - éppen fordítva a felperes érveléséhez képest - nem a THM-ből vezethetők le a szerződés leglényegesebb tartalmi elemei. A Kúria Pfv.VI.20.096/2017/5. számú határozata pedig, amely a THM csekély mértékű pontatlanságát érvénytelenségi oknak tekintette, meghaladottá vált, a Kúria több határozatában - így a BH 2019.83. számon megjelent döntésében is - rámutatott, hogy csupán a mutató teljes hiánya vezet a szerződés érvénytelenségére.
- [23] A bíróságok a kondíciós listával kapcsolatos érvénytelenségi hivatkozást is helyesen vetették el, a kondíciós lista ugyanis a szerződés IX.1. pontja (továbbá a III.5. és V.11. pontok utalása szerint) annak részévé vált, és az is egyértelmű, hogy a felek a szerződéskötés időpontjában hatályos, 2007. június 7-i keltezésű kelt listát fogadták, amelynek tartalma a keltezésétől a szerződéskötés időpontjáig nem változott.
- [24] A szerződés VIII.9. pontjának a 18/1999.(II.5) Kormányrendelet 1.§ (1) bekezdés a), b) és j) pontja szerinti tisztességtelenségét is helytállóan ítélték meg a bíróságok, az ezzel kapcsolatos irányadó - a felperesi érveléssel ellentétes - álláspont számos kúriai döntésből megismerhető, a kialakult joggyakorlatot pedig az 1/2018. Gazdasági Elvi Határozat foglalta össze. A kialakult bírói gyakorlat szerint a szerződés sérelmezett kikötése nem joglemondás és nem tartozáselismerés, az csupán a közvetlen végrehajtás elrendeléséhez szükséges jogszabályi feltételt teljesíti. A Kúria hangsúlyozza, hogy a követelés jogosultjaként az adott kikötés hiányában is a bank dönt arról, van-e hátraléka az adósnak, ha igen, milyen összegben, mint ahogy arról is, felmondja-e ez okból a kölcsönszerződést vagy sem. A jogosult által kimutatott hátralékot ugyanakkor az adós vitathatja, végső soron pert indíthat a végrehajtás megszüntetése vagy korlátozása iránt, ahogyan arra a jelen esetben is sor került. A végrehajtási perekben a felperesi pozícióban lévő adóst terheli a bizonyítás, ez azonban a Pp. 164.§ (1) bekezdésén alapul és nem a sérelmezett kikötés folyamánya, hanem a közvetlen végrehajtással szemben igénybe vehető speciális jogorvoslati lehetőség sajátja. A közvetlen végrehajtás jogintézménye ugyanakkor jogszabályon alapul, így tisztességtelensége nem vitatható. A

kifejtettek miatt a VIII.9. ponttal összefüggő végrehajtás megszüntetési kérelem sem lehetett alapos, végrehajtás korlátozása iránti igényt pedig a felperes nem terjesztett elő.

- [25] Az árfolyamkockázatra vonatkozó alperesi tájékoztatás kifogásolása a felperes felülvizsgálati kérelmének hangsúlyos része volt, ám a Kúria e tekintetben is egyetértett az eljáró bíróságok álláspontjával. Előrebocsátja a Kúria, hogy a tájékoztatás megfelelőségének megítélése bírói mérlegelésre tartozó kérdés, amely a Pp. 275.§ (3) bekezdése és a 270.§ (2) bekezdése együttes értelmezéséből kitűnően csak akkor kerülhet felülvizsgálatra, ha a mérlegelés jogszabálysértő módon, a feltárt tényekkel, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal vagy a logika alapvető szabályaival ellentétesen történt, ilyen hibában azonban a bíróságok mérlegelése nem szenvedett. A tájékoztatásról szóló VIII.6. pont tartalmazta, hogy a nemzeti valuta árfolyama a nyilvántartási devizához képest pozitív és negatív irányba is elmozdulhat, a változások következményei pedig a felperest terhelik. Utal a Kúria az EUB C-227/18. számú határozatának indoklására, mely szerint az ilyen tartalmú tájékoztatásból az is következik, hogy a változásnak nincs felső határa, az árfolyamváltozás következményeit korlátozás nélkül az adós viseli. A C-51/17. szám előzetes döntéshozatali ügyben keletkezett EUB határozat, mely a tájékoztatással szemben azt a követelményt támasztja, hogy az árfolyamváltozásnak az adós kötelezettségeire gyakorolt hatásmechanizmusát és annak lehetséges következményeit mutassa be, a 2/2014. PJE határozatban foglaltakhoz képest nem jelent többletkövetelményt, az előírásoknak a szerződés megfelel. Rámutat a Kúria, hogy a szerződés V.4. pontja részletesen bemutatja a devizában nyilvántartott kölcsön átváltási mechanizmusát, melyet a VIII.6. pontban megfogalmazott, majd a tartozáselismerést tartalmazó közjegyzői okiratban megismételt tájékoztatással összevetve az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó mércéjével mérve a felperes számára is felismerhetőnek kellett lennie, hogy a nemzeti valuta leértékelődése esetén fizetési kötelezettsége jelentős mértékben terhesebbé válhat.

Megjegyzi a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemből kitűnően a valódi problémát nem annyira az árfolyamváltozás ténye, hanem inkább annak mértéke jelentette, ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettsége azonban - mivel az a változás irányával együtt a pénzintézetek számára sem volt előre látható - az alperesnek nem volt.

Nem valós az a felperesi hivatkozás, hogy a bíróságok nem vizsgáldtak a tájékoztatás tekintetében, a felajánlott bizonyítást ugyanis lefolytatták, a bizonyítás eredményeként rendelkezésre álló adatokat pedig helyesen értékelték. Az a felperesi előadás, mely szerint a szerződéskötéskor közölte, hogy legfeljebb 15.000 forintnak megfelelő növekedés vállalására képes, nem nyert bizonyítást. Végezetül utal a Kúria arra, hogy a perbelivel megegyező szerződéses tájékoztatás mellett fejtette ki elutasító álláspontja indokait a Pfv.I.20.929/2019. számú ügyben.

- [26] Nem lehetett megállapítani a felperes által hivatkozott súlyos eljárási szabálysértést: az alperes részéről ugyan valóban sor került a követelés engedményezésére, a végrehajtás megszüntetési per alperesének legitimációjához azonban arra van szükség, hogy a jogutódlást a végrehajtást foganatosító bíróság a végrehajtási nemperes eljárásban jogerősen megállapítsa. Az adott esetben a jogutódlást a bíróság megállapította, végzése azonban - kézbesítési problémák miatt - ezidáig nem emelkedett jogerőre, ezért az eljárás a megfelelő alperessel szemben, jogszabálysértés nélkül került lefolytatásra.
- [27] Végezetül, a régi Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontjával kapcsolatos felülvizsgálati hivatkozás sem volt megalapozott: a felperes érvelésével szemben ezzel kapcsolatos álláspontját az elsőfokú bíróság ítélete 10. oldalának II. pontjában részletesen indokolta, a másodfokú bíróság pedig - megismétlésük nélkül - visszautalt a helyes indokokra. Az indoklás ilyen módon történő megfogalmazására a Pp. 254.§ (3) bekezdése lehetőséget ad.

- [28] A kifejtettek értelmében, mivel jogszabálysértés nem történt, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [29] A felperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperes jogi képviselővel a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A. § értelmében az általános forgalmi adóra is figyelemmel, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan meghatározott ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költséget, míg a költségmentességére tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2021. január 13.

. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró